

## 65 - पञ्चषष्टितम दशकम् गोपीकानां समागमन वर्णनम्

गोपीजनाय कथितं निय मावसाने  
मारोत्सवं त्व मथ साधयितुं प्रवृत्तः ।  
सान्द्रेण चान्द्र महसा शिशिरी कृताशे  
प्रापूरयो मुरलिकां यमुना वनान्ते ॥

॥65-1॥

सम्मूर्च्छनाभि रुदित स्वर मण्डलाभिः  
सम्मूर्च्छयन्त मखिलं भुवनान्त रालम् ।  
त्वद् वेणुनाद मुपकर्ण्य विभो तरुण्यः  
तत् तादृशं कमपि चित्त विमोह मापुः ॥

॥65-2॥

ता गेह कृत्य निरतास् तनय प्रसक्ताः  
कान्तोप सेवन पराश्च सरोरु हाक्ष्यः ।  
सर्वं विसृज्य मुरलीरव मोहितास् ते  
कान्तार देश मयि कान्त तनो समेताः ॥

॥65-3॥

काश्चिन् निजाङ्ग परिभूषण मादधानाः  
वेणु प्रणाद मुपकर्ण्य कृतार्थ भूषाः ।  
त्वा मागता ननु तथैव विभूषिताभ्यः  
ता एव संरुरुचिरे तव लोचनाय ॥

॥65-4॥

हारं नितम्ब भुवि काचन धारयन्ती  
काञ्चीं च कण्ठ भुवि देव समागता त्वाम् ।  
हारित्व मात्म जघनस्य मुकुन्द तुभ्यं  
व्यक्तं बभाष इव मुग्ध मुखी विशेषात् ॥

॥65-5॥

काचित् कुचे पुन रसज्जित कञ्चुलीका  
व्यामोहतः परवधूभि रलक्ष्यमाणा ।  
त्वा माययौ निरुपम प्रणयाति भार  
राज्याभिषेक विधये कलशीध रेव ॥

॥65-6॥

काश्चित् गृहात् किल निरेतु मपारयन्त्यः  
त्वामेव देव हृदये सुदृढं विभाव्य ।  
देहं विधूय परचित् सुख रूप मेकं  
त्वा माविशन् परमिमा ननु धन्य धन्याः ॥

॥65-7॥

जारात्मना न परमात्म तया स्मरन्त्यः  
नार्यो गताः परम हंस गतिं क्षणेन ।  
तं त्वां प्रकाश परमात्म तनुं कथञ्चित्  
चित्ते वहन् अमृत मश्रम मश्रुवीय ॥

॥65-8॥

अभ्यागताभि रभितो ब्रज सुन्दरीभिः  
मुग्ध स्मितार्द्र वदनः करुणा वलोकी ।  
निस्सीम कान्ति जलधिस् त्व मवेक्ष्यमाणः  
विश्वैक हृद्य हर मे पवनेश रोगान् ॥

॥65-9॥

॥ सदा सर्वत्र गोविन्द नाम संकीर्तनम् गोविन्दा....गोविन्दा ॥

॥ श्री गुरुवायूरप्पा शरणम् श्री हरये नमः॥